

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/2/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512200021
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8512200021.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci navrhovateľa GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, IČO: 35 838 825, 821 08 Bratislava, práv.zast. HMG & PARTNERS, s.r.o., IČO: 35 885 459, so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava proti odporkyni Z. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42264154, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, práv.zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom AK, Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob v konaní o zaplatenie 2 871,46 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý uhradiť navrhovateľovi sumu 611,95 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 22.12.2010 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý uhradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO 422 64154, so sídlom Petrovská 10 Skalica na účet pr. zástupcu JUDr. Jozefa Kempa č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX VS XXXXXX vo výške 173,73 eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podal na súd návrh o zaplatenie 3 218,15 eur, 17,3 % úroku z úveru zo sumy 1 946,26 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, 9 % ročného úroku z omeškania zo sumy 1 946,26 eur od 22.12.2010 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že odporkyňa dňa 10.1.2006 uzavrela s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX podľa ustanovenia § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov a podľa § 502 ods. 1 Obch. zákonníka bola povinná platiť úroky v dojednanej výške a podľa § 504 Obch. zákonníka bola povinná vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky z úveru v dojednanej lehote. Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP). Na základe uzavretej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni úvere vo výške 50 000,-Sk - 1 659,70 eur s pevnou úrokovou sadzbou 17,30 % ročne a RPMN 9,32 %. Odporkyňa sa zaviazala splácať mesačnými splátkami vo výške 1 301,-Sk (43,18 eur) a celkom v 60 mesačných splátkach, splatnými k 20. dňu každého mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá zmluvnými stranami dňa 20.1.2006 a konečná splatnosť úveru na deň 20.12.2010. Tiež sa zaviazala platiť poplatok za správu úveru vo výške 50,-Sk mesačne. Ďalej opíš z čl. 2 od Podľa čl. II. - po koniec prvého odseku Tiež uviedol, že odporkyňa zaplatila právnemu predchodcovi navrhovateľa do postúpenia pohľadávky sumu 547,06 eur, 100 eur uhradila navrhovateľovi po postúpení pohľadávky, teda do podania návrhu na súd zaplatila celkom sumu 647,06 eur. Prvýkrát nezaplatila splátku v januári 2007, odkedy sa dostala do omeškania so splácaním splátok úveru v zmluvne stanovenej výške a od toho momentu vznikol navrhovateľovi nárok na zaplatenie úroku z

omeškania (s poukazom na čl. 7.4.4. VOP) z nezaplatených splátok v zákonom stanovenej percentuálnej výške, ktorú navrhovateľ oznámil odporkyni uverejnením. Čiastočné platby odporkyne boli započítané pomerne poplatky úroky z úveru a na istinu (č.l. 7.3.2. VOP). Predložil súdu zostavu prehľadu transakcií úveru, kde boli zaznamenané pohyby na účte odporkyne od schválenia úveru do 31.12.2008. Transakcie na úvere boli súčasťou zostavy a zaznamenali pohyby na účte odporkyne od 1.1.2009 do 21.12.2010, t.j. do postúpenia pohľadávky. Pohľadávka navrhovateľa zo Zmluvy o úvere ku dňu postúpenia, t.j. ku 21.12.2010 bola celkom vo výške 3 318,15 eur, z toho istina po splatnosti vo výške 1 946,26 eur, nezaplatené úroky vo výške 9,35 eur a úroky z omeškania vo výške 1 362,54 eur. Istinu vo výške 1 946,26 eur navrhovateľ ďalej úročil riadnym úrokom vo výške 17,30 % ročne a úrokom z omeškania ku dňu konečnej splatnosti úveru vo výške 9 % ročne. Navrhovateľ po postúpení pohľadávky znížil záväzok odporkyni v časti úroku z omeškania vyčísleného ku dňu postúpenia pohľadávky právnym predchodcom navrhovateľa, t.j. zo sumy 1 362,54 eur o sumu 100 eur, teda na sumu 1 262,54 eur. Nárok navrhovateľa upravil na sumu 3 218,15 eur, z toho istina po splatnosti vo výške 1 946,26 eur, nezaplatené úroky vo výške 9,35 eur a úroky z omeškania vo výške 1 262,54 eur. Uplatňoval si teda zaplatenie uvedenej sumy, riadny úrok z úveru a úrok z omeškania tak, ako je uvedené vyššie.

Súd doručil odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne návrh, poučil účastníkov o ich procesných právach a povinnostiach a vo veci nariadil pojednávanie. Odporkyňa sa k návrhu nevyjadřila.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka podaním doručeným súdu dňa 21.5.2013 vzniesol námietku premlčania, kde uviedol, že ak odporkyňa neuhradila splátky v mesiaci január, február, marec 2007 a v apríli 2007 uhradila iba 28,38 eur, navrhovateľ mohol podať návrh na súd už 2.5.2007, ale žalobu podal na súd až po 12.12.2011, teda po uplynutí dvojiročnej aj trojiročnej premlčacej lehoty. Navrhoval, aby súd prihliadol na námietku premlčania a návrh zamietol.

V priebehu konania právny zástupca navrhovateľa zobral návrh späť v časti zaplatenia sumy 400,69 eur z dôvodu, že po podaní návrhu na súd odporkyňa uhradila túto sumu navrhovateľovi, a to 3 x 100 eur a 1 x 100,69 eur. Uvedenú sumu navrhovateľ započítal na neuhradené úroky z omeškania, žiadal, aby súd v tejto časti konanie zastavil.

Okresný súd v Starej Ľubovni rozsudkom č.k. 5C/2/2012-108 zo dňa 28.5.2013 zamietol návrh v časti zaplatenia istiny 2 817,46 eur, úroku vo výške 17,30 % z istiny 1 946,26 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 9 % z istiny 1 946,26 eur od 22.12.2010 do zaplatenia z dôvodu neplatného postúpenia pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s., Bratislava na navrhovateľa a v prevyšujúcej časti konanie zastavil. Proti prvému výroku rozsudku, t.j. proti výroku o zamietnutí návrhu podal odvolanie pr. zástupca navrhovateľa a KS Prešov uznesením č.k. 16Co/174/2013-137 zo dňa 28.10.2013 zrušil rozsudok súdu I. stupňa s výnimkou výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti konanie zastavil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu na ďalšie konanie. Zároveň v odôvodnení zrušujúceho odôvodnenia uviedol, že v ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvého stupňa sa zaoberať skutkovým stavom medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, bude potrebné zistiť, či navrhovateľ má právo na plnenie zo zmluvy alebo nie po vyhodnotení všetkých námietok zo strany odporkyne, ale aj samotného vedľajšieho účastníka, ktorý vzniesol námietku premlčania. Bude potrebné sa vyrovnáť so všetkými zložkami uplatnenej pohľadávky z hľadiska súdnej kontroly podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Až keď súd zistí, že navrhovateľ má právo aj z hľadiska súdnej kontroly na plnenie zo zmluvy, bude sa zaoberať aj samotným inštitútom postúpenia pohľadávky, ktorý bol založený u právneho predchodcu navrhovateľa a navrhovateľa samotného a tento inštitút postúpenia pohľadávky vyhodnotí v súlade s prijatými a dohodnutými všeobecnými obchodnými podmienkami medzi zmluvnými stranami, teda vyhodnotí, či spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán alebo nie.

Na pojednávaní právny zástupca navrhovateľa predložil súdu VOP účinné a platné v čase uzavretia zmluvy o úvere. Predložil súdu uznanie záväzku odporkyňou a zároveň dohodu o úhrade záväzkov formou splátkového kalendára, uzavretú medzi odporkyňou a spoločnosťou Platiť sa oplatí, s. r. o, ktorú na to splnomocnil navrhovateľ dňa 1.1.2011. Tvrdil, že námietku premlčania vznesenú pr. zástupcom vedľajšieho účastníka je potrebné posudzovať podľa Obch. zákonníka, kde je stanovená 4 ročná premlčacia lehota. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR spl. Zn. 6Ncdo 4/2012, v ktorom išlo o spoločnosť UNI Credit Bank, kde ručiteľ uhradil záväzok a v tomto spore sa domáhal náhrady tohto záväzku voči dlžníkovi. Tiež poukázal na rozhodnutie KS Trnava, kde bol účastníkom ten istý

navrhovateľ, ako v tomto konaní a kde sa riešila uzavretá zmluva z hľadiska § 54 Obč. zákonníka a v rozsudku sa konštatuje, že plynutie premlčacích lehôt sa má posudzovať na základe zmluvných dojednaní. Ak by súd dospel k záveru, že uznanie dlhu a písomná dohoda o splátkach neprichádza do úvahy, potom prichádza do úvahy 4 ročná premlčacia lehota podľa Obch. zákonníka. Podľa zmluvy mali byť splátky platené do 20.12.2010 vždy do 20. dňa toho-ktorého mesiaca, teda by bolo možné uplatňovať splátky za obdobie od 1.1.2008 do 20.12.2010 a žaloba na súd bola podaná dňa 3.1.2012 a za 3 roky - 2008, 2009, 2010, t.j. za 36 mesiacov by odporkyňa mala neuhradené splátky vo výške 1 554,48 eur. Nevedel uviesť, v akej výške z mesačnej splátky mala byť uhradená istina, v akej výške mal byť uhradený úrok z úveru a v akej výške mal byť uhradený poplatok za správu úveru. V prípade omeškania so splácaním pohľadávky bola povinná odporkyňa platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom, t.j. Slovenskou sporiteľňou, zverejnením, ktorý bol vyvesený na všetkých pobočkách Slovenskej sporiteľne a na internete. V čase uzavretia zmluvy o úvere bol tento úrok z omeškania vo výške 26,40 % a v takej výške bol do 14.1.2009 a od 15.1.2009 bol zmenený na 8 %, kedy došlo k zmene vyhlášky a banky menili úrokové sadzby. Uviedol, že v zostave o platobnej histórii bol vypočítaný úrok z omeškania vo výške 26,4 % z istiny, t.j. vo výške 1 946,26 eur a v takej výške bol aj žalovaný. Predložil súdu aj prepočet úrokov z omeškania podľa zákonnej sadzby, čo je 195,94 eur a tiež históriu platieb od postúpenia pohľadávky na navrhovateľa, t.j. od 21.12.2010 do 20.12.2013. Ročná úroková miera nákladov (RPMN) bola stanovená v zmluve o úvere podľa vzorca na 9,32 %. Poukázal na to, že odporkyňa uhradila do postúpenia pohľadávky celkom sumu 547,06 eur, po postúpení pohľadávky a do podania návrhu uhradila 100 eur a po podaní návrhu uhradila sumu 400,69 eur, teda spolu uhradila sumu 1 047,75 eur. Úrok z omeškania navrhovateľ nezapočítaval ku istine, prvýkrát sa odporkyňa dostala do omeškania v júli a v auguste 2006, kde bol počítaný úrok z omeškania vo výške 26,4 % ročne po prepočte na jednotlivé dni omeškania. Úroky z úveru a poplatky sa pripisovali k istine. V žalovanej istine sú teda započítané úroky z úveru a aj mesačné poplatky za správu úveru ku 21.12.2010 vo výške 77,01 eur, a to $6 \times 50 = 300,-\text{Sk}$, t.j. 9,96 eur, $27 \times 60 = 1 620,-\text{Sk}$, t.j. 53,77 eur, $2 \times 200 = 400,-\text{Sk}$, t.j. 13,28 eur za upomienky. Uhradené splátky sa podľa čl. III. bod 4 zmluvy zúčtovali i v tomto poradí: najskôr na splatné poplatky, náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky z úveru a na istinu.

Na pojednávanie dňa 21.1.2014 sa nedostavil navrhovateľ, jeho právny zástupca, odporca a vedľajší účastník a jeho právny zástupca. Právny zástupca navrhovateľa zbral termín pojednávania na vedomie a tento svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu kolízie termínu pojednávania. U odporcu a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka je doručenie vykázané, preto súd prejednal vec v neprítomnosti účastníkov konania podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom pr. zástupcu navrhovateľa, oboznámil sa pripojenými listinnými dôkazmi - zmluvou o splátkovom úvere, písomnými vyjadreniami pr. zástupcu navrhovateľa a pr. zástupcu vedľajšieho účastníka, VOP, uznaním dlhu a dohodou o úhrade záväzku formou splátkového kalendára, plnomocenstvom navrhovateľa pre spoločnosť Platíť sa oplatí, s. r. o., zostavou prehľadu transakcií a pohybov na účte odporkyne, ako aj obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 10.1.2006 odporkyňa ako dlžníčka uzatvorila s právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou, a.s., ako veriteľom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyňi úver vo výške 50 000,-Sk (1 659,70 eur), s pevnou úrokovou sadzbou 17,30 % ročne a RPMN 9,32 %. Odporca sa zaviazal splácať úver v 60 mesačných splátkach, a to mesačne vo výške 1 301,-Sk, t.j. 43,18 eur, splatných k 20. dňu každého mesiaca. Prvá splátka bola splatná dňa 20.1.2006 a posledná dňa 20.12.2010. Odporkyňa sa tiež zaviazala platiť poplatok za správu úveru vo výške 50,-Sk mesačne.

Odporkyňa splácala splátky do decembra 2006. V januári, vo februári a v marci 2007 nezaplatila žiadnu splátku, v apríli zaplatila iba 28,38 eur, teda prvýkrát sa dostala do omeškania s platením splátky v januári 2007. Navrhovateľ uzavrel so Slovenskou sporiteľňou zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 21.12.2010, na základe ktorej mu bola postúpená aj predmetná pohľadávka, ktorá bola ku dňu postúpenia vyčíslená na sumu 3 318,15 eur. Právny predchodca navrhovateľa oznámil odporkyňi postúpenie pohľadávky a jej výšku listom zo dňa 28.12.2010. Po postúpení pohľadávky a do podania návrhu na súd uhradila odporkyňa navrhovateľovi pohľadávku dňa 18.2.2011 vo výške 100 eur. Odporkyňa uhradila navrhovateľovi po podaní návrhu na súd dňa 23.1.2013 sumu 200,69 eur, dňa 22.2.2013 sumu 100 eur a dňa 25.4.2013 sumu 100 eur, teda po podaní návrhu na súd mu uhradila celkom sumu 400,69 eur. O úhrade jednotlivých splátok odporkyňou navrhovateľ predložil súdu zostavu

z informačného bankového systému. Zo zostavy z bankového informačného systému a zo špecifikácie úhrad vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 50 000,-Sk, t.j. 1 659,70 eur a táto mu uhradila celkom do splatnosti úveru, t.j. do 20.12.2010 sumu 547,06 eur, po postúpení pohľadávky a do podania návrhu mu uhradila 100 eur a po podaní návrhu uhradila sumu 400,69 eur, teda spolu uhradila sumu 1 047,75 eur.

Po čiastočnom späťvzati návrhu navrhovateľom vo výške 400,69 eur a zastavení konania v tejto časti predmetom konania ostalo zaplatenie sumy 2 817,46 eur, ktorá pozostáva:

- z istiny vo výške 1 946,26 eur,
- z nezaplatených úrokov z úveru vo výške 9,35 eur
- z úrokov z omeškania vo výške 861,85 eur.

Tiež predmetom konania ostal 17,30 % ročný úrok z omeškania z istiny 1 946,26 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a 9 % ročný úrok z omeškania z istiny 1 946,26 eur od 22.12.2010 do zaplatenia.

Odporkyňa podpísala dňa 27.9.2011 uznanie dlhu a dohodu o úhrade záväzku formou splátkového kalendára, kde uznala dlh čo do dôvodu a výšky, a to aj v časti, ktorá podlieha premlčaniu v čase uznania záväzku s tým, že odporkyňa ako dlžník vie o tomto premlčaní a tento dlh z predmetnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vyčíslený ku 5.9.2011 vo výške 3 580,68 eur sa zaviazala splatiť navrhovateľovi v mesačných splátkach vo výške 298,39 eur v období 12 mesiacov vždy najneskôr do 25. dňa v mesiaci. Za navrhovateľa túto dohodu o splátkach dlhu a uznanie dlhu podpísala spoločnosť Platíť sa oplatí, s. r. o., Košická 56, Bratislava na základe plnomocenstva udeleného navrhovateľom dňa 1.1.2011 (č.l. 153).

Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný.

V úvodnej časti predmetnej zmluvy o úvere je uvedené, že je uzavretá podľa § 497 Obch. zákonníka (ďalej len Obch. zák.).

Podľa § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obch. zák., od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 503 ods. 1 Obch. zák. záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že odporkyňa v danom prípade vystupovala ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ, kým právny predchodca navrhovateľa pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľskej zmluvy, a to spotrebiteľského úveru aj napriek Záverečným ustanoveniam v čl. V bod 3, 4 zmluvy, podľa ktorých všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, Obch. zák. a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zák. spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

S prihliadnutím na to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, v prejednávanej príhode na daný právny vzťah je možné použiť len tie ustanovenia Obchodného zákonníka, ktoré nie sú v rozpore s ustanoveniami Obč. zák. upravujúcimi spotrebiteľské zmluvy. V prejednávanej príhode zmluva o úvere patrí svojím obsahom medzi spotrebiteľské zmluvy. Jedná sa o klasickú typovú zmluvu, kde odporkyňa vystupuje ako spotrebiteľka, ktorá nemala možnosť zasahovať do znenia tejto zmluvy a do obsahu vopred pripravenej úpravy vzájomných práv a povinností v zmluve. Spotrebiteľ sa však najmä nemôže vzdať svojich práv, ktoré mu priznáva zákon o ochrane spotrebiteľa a Obč. zákonník v ustanoveniach upravujúcich spotrebiteľské zmluvy alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Súd zdôrazňuje, že z ust. § 54

ods. 1 OZ vyplýva jednoznačne záver o tom, že práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy sa nemôžu odchyliť od OZ v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ si ani iným spôsobom nemôže zhoršiť svoje postavenie. Ustanovenia predmetnej zmluvy o úvere nesmú byť teda v rozpore s vyššie uvedenými ustanoveniami Obč. zákona upravujúcimi spotrebiteľské zmluvy a v rozpore so zák. č. 258/2001 účinným v čase uzavretia zmluvy o úvere, ktorý špeciálne upravoval zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Z uvedeného dôvodu súd najskôr podrobil súdnej kontrole predmetnú zmluvu o úvere a VOP, ktoré boli súčasťou zmluvy, a to či zmluva o úvere neobsahuje neprijateľné podmienky zmluvy, ktoré sú v neprospech odporkyne ako spotrebiteľky, teda či neobsahuje podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy, ktoré by znevýhodňovali odporkyňu ako spotrebiteľku zmluvy a či neobsahuje nekalé podmienky zmluvy podľa Smernice Rady č. 93/19 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Vzťahy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe zmluvy vznikli v období, keď Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 52 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa

§ 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Podľa ods. 2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ods. 3 (3) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti

Podľa § 53 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Podľa ods. 2 Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa ods. 3 Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia alebo splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

Podľa ods. 4 cit. zák. ustanovenia Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Obč. zákona Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 Obč. zákona Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/92 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase podpísania zmluvy o úvere, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa prechodného ustanovenia § 879 m k úpravám účinným od 1.6.2010 v zák. č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch Ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. júnom 2010; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. júnom 2010 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 31. mája 2010, ak nie je ustanovené inak".

Podľa § 25 ods. 1 zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11.06.2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

V čase uzavretia zmluvy o úvere bol účinný zák. č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch. Podľa § 1 zák. č. 258/2001 účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 cit. zákona Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak.

Podľa § 3 ods. 1 cit. zákona Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Podľa ods. 2 Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa ods. 3 Veriteľ je povinný na miestach, na ktorých ponúka spotrebiteľský úver, uverejniť základné informácie o poskytovaní spotrebiteľského úveru, najmä o výške ročnej percentuálnej miere nákladov. Podľa ods. 5 Pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa §4. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie. Podľa ods. 8 Počas trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je veriteľ povinný písomne a bezodkladne informovať spotrebiteľa o zmene ročnej úrokovej sadzby a poplatkov. Podľa § 4 ods. 1 cit. zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Podľa § 4 ods. 2 cit. zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 121 ods. 3 O. z. príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa Čl. 1. uzavretej zmluvy o splátkovom úvere Predmetom tejto zmluvy o úvere je poskytnutie splátkového úveru (ďalej len úver) veriteľom dlžníkov v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o úvere. Základné podmienky: Výška úveru - 50 000,-Sk. Typ a výška úverovej sadzby: pevná do konečnej splatnosti úveru: 17,30 %. Poplatok za správu úveru: 50,-Sk mesačne. Výška splátky: 1 301,-Sk. Periodicita splátok: mesačne, k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky: 20.1.2006. Konečná splatnosť úveru: 20.12.2010. Splatnosť úrokov: v posledný deň kalendárneho mesiaca.

Podľa čl. 2. bod 1. Zmluvy Veriteľ zaväzuje poskytnúť dlžníkovi úver po splnení podmienok uvedených v Zmluve, a to takým spôsobom, že Úver pripíše v prospech účtu Dlžníka uvedeného v Základných podmienkach Zmluvy. Úver sa považuje za poskytnutý dňom pripísania Úveru na účet Dlžníka uvedeného v Základných podmienkach Zmluvy. Podľa bodu 2. Dlžník je povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky podľa Sadzobníka a náklady veriteľa spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. Podľa bodu 3. Zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti, uvedenej v Základných podmienkach zmluvy, pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou

Podľa čl. 2. bod. 1 zmluvy Pohľadávku veriteľa z poskytnutého úveru tvorí istina, úroky, úroky z omeškania, všetky poplatky a náklady veriteľa spojené s Úverom (ďalej len Pohľadávky z úveru). Podľa čl. III. bod. 4 Dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním Pohľadávky z úveru, platiť úrok z omeškania vo výške určenej Veriteľom Zverejnením. Dlžník súhlasí, že z došlých súm Veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s Úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu v tomto poradí. Podľa čl. 4. bod 2 Zmluvy Dlžníka a Veriteľ sa dohodli, že ročná percentuálna miera nákladov je 9,32 %, pričom je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov Dlžníka spojených s Úverom a výšky poskytnutého úveru. Ročná percentuálna miera nákladov sa počas trvania úverového vzťahu mení v prípade, ak dôjde k zmene Poplatkov alebo sa Dlžník omešká so splátkou alebo uhradí splátku v iných ako dohodnutý deň podľa Zmluvy.

Podľa čl. 7.4.1 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len VOP) Zmluva o úvere určí výšku úrokovej sadzby, t.j. sadzby, na základe ktorej sa vypočítajú úroky, ktoré je Klient povinný platiť Banke počas trvania úrokového obdobia.

Podľa čl. 7.4.2 VOP Úver sa úročí denne odo dňa poskytnutia úveru (vrátane) do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru (vrátane). Klient je povinný zaplatiť banke úroky z úveru v posledný deň každého úrokového obdobia, t.j. časového obdobia dohodnutého v zmluve o úvere, resp. spôsobom v nej dohodnutým, počas ktorého sú Bankou účtované úroky, na konci ktorého sú úroky splatné a po ktorom môže nasledovať ďalšie úrokové obdobie.

Podľa čl. 7.4.3. VOP Úroky sa počítajú na základe presného počtu uplynutých dní úrokového obdobia a úrokovej sadzby (sadzieb) platnej pre príslušné úrokové obdobie, vrátane prvého a posledného dňa úrokového obdobia.

Podľa čl. 7.4.4. VOP Pokiaľ je Klient v omeškani so splácaním úveru alebo jednotlivých splátok úveru, Banka je oprávnená požadovať od Klienta okrem úrokov, tiež úroky z omeškania z dlžnej čiastky, pričom dlžná čiastka sa úročí úrokom z omeškania denne od prvého dňa omeškania (vrátane) až do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňu splatenia dlžnej čiastky (vrátane). Pokiaľ je Klient v omeškani so zaplatením úrokov, zmluvných pokút, Poplatkov, odmien, náhrady škody a nákladov vynaložených Bankou alebo iných peňažných záväzkov, je Banka oprávnená požadovať od Klienta úroky z omeškania z dlžných čiastok, pričom dlžné čiastky sa úročia úrokmi z omeškania denne od prvého dňa omeškania (vrátane) až do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňu splatenia príslušnej dlžnej čiastky (vrátane). Podľa čl. 7.4.6 VOP Úroky z omeškania sú splatné denne.

Podľa čl. 7.4.7 VOP Banka je oprávnená jednostranne meniť výšku úrokov z omeškania. Zmena výšky úrokovej sadzby je účinná rozhodnutím Banky. Aktuálnu výšku úrokovej sadzby určí Banka Zverejnením. Prípady porušenia upravuje čl. 7.6. VOP. Podľa čl. 7.6.1. VOP Ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednanja zo strany Klienta alebo podľa písm. a/ ak je Klient v omeškani so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, alebo podľa písm. b/ ak je klient v omeškani so splatením Poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 10 dní alebo podľa písm. l/ ak Klient nesplnil alebo porušil povinnosti dohodnuté vo VOP, v zmluve o úvere alebo zabezpečovacími zmluvami.

Podľa čl. 17 bod 4 VOP - VOP platia aj po skončení zmluvného vzťahu Klienta a Banky, až do úplného vysporiadania ich vzájomných vzťahov.

Základnou podmienkou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ zák. č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V predmetnej zmluve bola síce uvedená RPMN vo výške 9,32 % a zároveň je uvedené, že došlo k dohode o tejto výške RPMN medzi navrhovateľom a odporkyňou, ale súd na internetovej stránke - /<http://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebitelcky-uver-rpmn> zistil, že pri výške poskytnutého úveru 1 659,70 eur, pri pravidelnej mesačnej splátky 43,18 eur, pri dobe splácania 60 mesiacov mala byť správne uvedená RPMN 20,92 %. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ v zmluve o poskytnutí úveru uviedol nepravdivý, t.j. klamlivý údaj týkajúci sa RPMN. Podľa názoru súdu v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g/ cit. zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí nielen obsahovať údaj o RPMN, ale tento údaj musí byť pravdivý, teda v zmluve o úvere musí byť uvedená správna ročná percentuálna miera nákladov - RPMN a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V opačnom prípade by údaj o RPMN mohol byť udávaný klamlivo bez následkov, čím by vznikal priestor na obchádzanie tohto zákonného ustanovenia. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ uviedol v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere RPMN v nesprávnej výške, v tejto časti ide o nekalú a neprijateľnú podmienku zmluvy, teda neplatnú podmienku zmluvy a podľa názoru súdu sa musí hľadieť na zmluvu o úvere tak, ako keby údaj o RPMN v tejto zmluve nebol uvedený a preto v zmysle cit. ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g/ zák. o spotrebiteľských úveroch nastupuje sankcia, a to že tento úver sa považuje za úver bezúročný a bez poplatkov.

Z uvedených dôvodov odporkyňa je povinná vrátiť navrhovateľovi úver v takej výške, ako jej bol poskytnutý, t.j. vo výške 50 000,-Sk, teda 1 659,70 eur bez úrokov a bez poplatkov, teda v tejto časti týkajúce sa úrokov a poplatkov je zmluva neplatná v zmysle § 39 OZ a § 41, keďže odporuje zákonu - zákonu o spotrebiteľských úveroch a preto je postihnutá sankciou, že ide tento úvere za považuje za úver bezúročný a bez poplatkov. Odporkyňa porušila svoju povinnosť splácať úver v mesačných splátkach. Prvýkrát neuhradila splátku za mesiac január 2007 vo výške 43,18 eur, ktorá bola splatná 20.1.2007, teda nasledujúcim dňom mohol právny predchodca navrhovateľa uplatniť na súde zaplatenie tejto splátky v 3-ročnej premlčacej lehote, t.j. do 21.1.2010. Odporkyňa naposledy pred konečnou splatnosťou úveru uhradila navrhovateľovi splátku v mesiaci marec 2007, a to sumu 28,38 eur. Žalobu na súd podal navrhovateľ dňa 3.1. 2012 s tým, že odporkyňa bolo oznámené postúpenie pohľadávky a výška pohľadávky listom zo dňa 28.12.2010. Poslednú splátku z úveru mala odporkyňa uhradiť do 20.12.2010, kedy podľa vyjadrenia navrhovateľa uhradila celkom sumu 547,06 eur. Vzhľadom na to, že nedošlo ku zániku úverovej zmluvy pred dňom jej konečnej splatnosti, t.j. pred 20.12.2010, premlčacia doba plynula pri každej jednotlivjej mesačnej splátke samostatne.

Zo zostavy z bankového informačného systému a zo špecifikácie úhrad vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporkyňi úver vo výške 50 000,-Sk, t.j. 1 659,70 eur a táto mu uhradila celkom do splatnosti úveru, t.j. do 20.12.2010 sumu 547,06 eur, po postúpení pohľadávky a do podania návrhu mu uhradila 100 eur a po podaní návrhu uhradila sumu 400,69 eur, teda spolu uhradila sumu 1 047,75 eur. Na základe uvedeného odporkyňa má zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 611,95 eur (1 659,70 - 1 047,75 eur). Odporkyňa porušila svoju povinnosť splácať úver v mesačných splátkach. Prvýkrát neuhradila splátku za mesiac január 2007 vo výške 43,18 eur, ktorá bola splatná 20.1.2007, teda nasledujúcim dňom mohol právny predchodca navrhovateľa uplatniť na súde zaplatenie tejto splátky v 3-ročnej premlčacej lehote, t.j. do 21.1.2010. Poslednú splátku z úveru mala uhradiť 20.12.2010.

Spornou medzi účastníkmi konania ostala otázka premlčania uplatňovanej pohľadávky. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vzniesol námietku premlčania a z dôvodu premlčania navrhol žalobu zamietnuť. Tvrdil, že v prejednávacom prípade je potrebné aplikovať ustanovenia OZ o premlčacej lehote s tým, že podľa vyjadrenie pr. zástupca navrhovateľa odporkyňa prvýkrát neuhradila splátky za mesiac január, február, marec 2007 a v apríli 2007 uhradila iba 28,38 eur, teda právny predchodca navrhovateľa mohol prvýkrát vykonať svoje právo a vymáhať žalovanú sumu už 2.5.2007, ale žalobu na súde podal až po 12.12.2011, teda po uplynutí dvojročnej, ale aj trojročnej premlčacej lehoty.

V prejednávacom prípade je potrebné súhlasiť s pr. zástupcom vedľajšieho účastníka, že daný prípad sa použije ustanovenia OZ o premlčaní, kde je stanovená objektívna 3 ročná premlčacia lehota a začína plynúť odvtedy, keď sa právo mohlo uplatniť prvýkrát. V prejednávacom prípade podľa názoru súdu nejde o neplatnú zmluvu ako celok, teda nejde o bezdôvodné obohatenie u odporkyne, keďže

zákon o spotrebiteľských úveroch stanovuje, že ak zmluva o úvere neobsahuje RPMN, takýto úver sa považuje za „úver“ bez poplatkov a bez úroku. V prejednávacom prípade teda mohol právny predchodca navrhovateľa vymáhať jednotlivé splátky úveru samostatne. Vychádzajúc z toho, že úver je potrebné považovať za úver bez poplatkov a bez úroku a pri poskytnutom úvere 1 659,70 eur a pri dohodnutej mesačnej splátke 43,18 eur mala odporkyňa uhradiť tento úver navrhovateľovi za 38,44 mesiaca, t.j. najneskôr do 20.3.2009. Vychádzajúc zo zostavy prehľadu transakcií úveru (č.l. 40-45) a z tvrdenia navrhovateľa je nepochybné, že odporkyňa ku tomu dňu, resp. ku dňu konečnej splatnosti úveru a ku postúpeniu pohľadávky na navrhovateľa uhradila právnomu predchodcovi navrhovateľa sumu 547,06 eur, pričom naposledy uhradila splátku z úveru dňa 5.4.2007 vo výške 868,77 Sk, t.j. 28,83 eur a za mesiac január, február a marec 2007 neuhradila žiadnu splátku. Pri poskytnutom úvere vo výške 1 659,70 eur mala odporkyňa ešte uhradiť navrhovateľovi 1 112,64 eur (1 659,70 - 547,06), ako je uvedené vyššie najneskôr do 20.3.2009. V prejednávacom prípade by teda v zmysle § 100 a 101 OZ, podľa ktorého premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, došlo ku premlčaniu splátok za úver za obdobie od 20.1.2007 do 20.12.2008, keďže návrh na súd bol podaný 3.1.2012. Nedošlo teda ku premlčaniu splátok z úveru za obdobie od 20.1.2009 do 20.3.2009, t.j. za 2,44 mesiaca (43,18 x 2,44), čo je 105,36 eur. Na základe uvedeného navrhovateľ by mal v tomto konaní nárok len na zaplatenie úveru - istiny vo výške 105,36 eur. Navrhovateľ však predložil súdu písomne uznanie dlhu odporkyňou zo dňa 14.9.2011, v ktorom je uvedené, že uznáva dlh čo do dôvodu a výšky, a to aj v časti, ktorá podlieha premlčaniu v čase uznania záväzku. Dlžník o tomto premlčaní vie a tento dlh spolu s príslušenstvom sa zväzuje veriteľovi zaplatiť v celom rozsahu. Odporkyňa týmto uznala dlh vo výške 3 580,68 eur 5.9.2011 a zaviazala sa ho splácať mesačne po 298,39 eur v 12 mesačných splátkach ku 25. dňu v mesiaci. Uznanie dlhu je upravené v § 558 OZ, podľa ktorého, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Odporkyňa počas celého konania bola nečinná, nevyjadrila sa ani k návrhu, ani ku uznaniu dlhu a ku splátkam, preto súd považoval toto uznanie dlhu za platné, ale len v časti neuhradenej istiny vo výške 1 112,64 eur. Odporkyňa po podpísaní uznania dlhu uhradila odporcovi dňa 18.2.2011 sumu 100 eur, dňa 23.1.2013 sumu 200,69 eur, dňa 22.2.2013 sumu 100 eur, dňa 25.4.2013 sumu 100 eur, teda mu uhradila celkom sumu 500,69 eur a ostáva ešte uhradiť sumu 611,95 eur, ktorú súd zaviazal uhradiť odporkyňu navrhovateľovi.

V prevyšujúcej časti, týkajúcej sa istiny a úroku z úveru vo výške 9,35 eur, ale aj úroku z úveru vo výške 17,3 % z istiny 1 946,26 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, súd návrh zamietol z dôvodu, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V časti uplatneného úroku 17,3 % z istiny 1 946,26 eur od 22.12.2010 do zaplatenia bolo potrebné zamietnuť návrh aj z toho dôvodu, že právny predchodca navrhovateľa a aj navrhovateľ mal nárok na zaplatenie úroku z úveru len do konečnej splatnosti úveru, t.j. do 20.12.2010 a ustanovenie čl. 17 bod 4 VOP, podľa ktorého VOP platia aj po skončení zmluvného vzťahu Klienta a Banky, až do úplného vysporiadania ich vzájomných vzťahov, sú v rozpore s ust. § 503 ods. 1 a § 504 Obch. zákonníka, teda ide o podmienku zmluvy, ktorá znevýhodňuje odporkyňu ako spotrebiteľku, pričom túto podmienku naformuloval veriteľ, t.j. právny predchodca navrhovateľa, ide teda o neprijateľnú a v zmysle § 53 ods. 5 OZ absolútne neplatnú podmienku zmluvy v zmysle § 39 a 41 OZ. Podľa § 503 ods. 1 Obch. zák. Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Podľa ods. 2 Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Podľa § 504 Obch. zák. Dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal. Keďže konečná splatnosť úveru bola v zmluve stanovená do 20.12.2010, do tejto lehoty bol oprávnený navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca účtovať aj úroky z úveru a do tejto lehoty bola povinná odporkyňa vrátiť úver a úroky z úveru veriteľovi (Slov. sporiteľni). Po tejto lehote navrhovateľ môže uplatňovať od odporkyne len úrok z omeškania.

Podľa názoru súdu nie je možné použiť v prejednávacom prípade ustanovenia týkajúce sa 4 ročnej objektívnej premlčacej lehoty stanovenej v § 397 Obch. zák., ktorá začína plynúť v zmysle § 392 ods. 1 Obch. zák. pri práve na plnenie záväzku odo dňa, keď sa mohol záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením. Táto 4 ročná premlčacia lehota podľa Obch. zák. je v rozpore s ustanoveniami Obč. zák., v ktorom je stanovená 3 ročná objektívna premlčacia lehota a teda znevýhodňuje odporkyňu ako spotrebiteľa a zvyhodňuje veriteľa v súvislosti s uplatnením jeho práva na súde.

Navrhovateľ uplatňoval úrok z omeškania vo výške 1 262,54 eur a po čiastočnom späťvzati návrhu vo výške 400,69 eur úrok z omeškania vo výške 861,85 eur a tiež si uplatňoval úrok z omeškania vo výške 9 % z istiny 1 946,26 eur od 22.12.2010 do zaplatenia.

Podľa § 369 ods.1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 1 Obč. zákona Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Podľa ods. 2 Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Od 10.1.2006 do 31.12.2008 bola diskontná sadzba určená NBS vo výške 3 % a podľa § 3 ods. 1 vyhl. č. 87/1995 Zb. účinné ku 31.12.2008 výška úroku z omeškania bol dvojnásobok diskontnej sadzby určenej NBS platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. 6 % ročne. Uplatňovaná výška úroku z omeškania 26,40 % ročne predstavuje viac ako 4,4 x vyššia ako zákonný úrok z omeškania.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania od 1.1.2009 je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku 1.1.2009 bola základná úroková sadzba stanovená ECB vo výške 2,50 % ročne, teda zákonný úrok z omeškania bol vo výške 10,5 % ročne. Právnym predchodcom navrhovateľa uplatňovaná výška úroku z omeškania 26,40 % ročne je teda cca 2,5 krát vyššia pri zohľadnení najvyššej úrokovej sadzby za uvedené obdobie, pričom, ak by súd zohľadnil najnižšiu sadzbu úroku z omeškania (v období od 10.12.2008 do 31.12.2008 bol úrok z omeškania len 6,00 % ročne), je sadzba 26,40 % ročne o viac ako 4,45 násobne vyššia.

V konaní bolo preukázané, že aktuálnu výšku úroku z omeškania stanovila Banka zverejnením, pričom táto výška úroku z omeškania bola v období od uzavretia zmluvy, t.j. od 10.1.2006 do 14.1.2009 vo výške 26,4 % ročne.

Pokiaľ obsahom predmetnej zmluvy o splátkovom úvere bolo dojednanie úroku z omeškania vo výške 26,40 % ročne, súd tieto ustanovenia zmluvy považuje za neprijateľné podmienky zmluvy v rozpore so Smernicou rady č. 93/13 EHS a v rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 Obč. zák. Ide o ustanovenia, ktoré jednoznačne spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda ide o neprijateľné podmienky zmluvy. Súd úrok z omeškania vo výške 26,40 % ročne uplatňovaný do 14.1.2009 považuje za neprimerane vysoký. Ako je uvedené vyššie, práva a povinnosti v spotrebiteľských zmluvách sú obmedzené úpravou § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a nemôžu sa v neprospech spotrebiteľa od neho odchyliť.

Je zrejmé, že úroky z omeškania podľa občianskoprávnej úpravy, na ktorú už v súčasnosti pri spotrebiteľských vzťahoch odkazuje aj úprava úrokov z omeškania v Obchod. zák. je v porovnaní s uplatnenou výškou úrokov z omeškania výhodnejšia pre odporcu ako spotrebiteľa. Výška úroku z omeškania 26,40 % ročne nebola uvedená ani v zmluve, ani v dodatku ku zmluve a ani vo VOP, ale Banka, t.j. právny predchodca navrhovateľa, ju určoval zverejnením, čo uviedol aj právny zástupca navrhovateľa a je to súdu zrejmé aj z iných konaní. Takto stanovený úrok z omeškania nemôže byť považovaný za dohodnutý úrok z omeškania medzi zmluvnými stranami v zmysle príslušných ustanovení Obch. zák. Takáto podmienka zmluvy umožňuje rôzny výklad, resp. je na vôli Banky ako dodávateľa, aký úrok z omeškania zverejní bez toho, aby to oznamovala odporcovi. Ide teda o nejasnú a neurčitú podmienku zmluvy a jednoznačne ide o neprijateľnú podmienku zmluvy, ktorá je v neprospech spotrebiteľa. Dodávateľ, právny predchodca navrhovateľa, podľa tejto podmienky zmluvy požadoval od spotrebiteľa neplniaceho riadne svoj záväzok zaplatiť neprimerane vysokú sankciu v rozpore s ustanovením § 53 ods. 4 písm. k/ Obč. zák. Odporca ako spotrebiteľ pri uzatvorení formulárovej zmluvy nemal možnosť ovplyvniť znenie zmluvných podmienok, teda ani vyššie uvedené podmienky zmluvy, teda ide o absolútne neplatnú podmienku zmluvy v zmysle § 39 a 41 OZ.

Uvedené skutočnosti podľa názoru súdu dosahujú intenzitu značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v zmysle cit. § 53 ods. 1 OZ, teda ide o

neprijateľnú podmienku, ktorá je v dôsledku toho neplatná a odporca ňou nie je viazaný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a tiež skutočnosť, že z predložených podkladov nie je zrejmé, ako bol úrok z omeškania za jednotlivé obdobia vypočítaný, súd v tejto časti návrh zamietol v celom rozsahu, teda nepriznal navrhovateľovi uplatňovaný úrok z omeškania vo výške 861,85 eur po späťvzatí návrhu. Aj keď pr. zástupca navrhovateľa predložil súdu výpočet zákonného úroku z omeškania od 20.1.2008 do 20.12.2010, nie je z neho zrejmé, ako prepočítavala jednotlivé mesačné úroky z omeškania, či každý mesiac vypočítal úrok z omeškania z neuhradenej splátky 43,18 eur alebo z inej sumy a ako dospel k jednotlivéj výške úroku z omeškania za jednotlivé mesiace, preto súd nepriznal ani takto vypočítaný úrok z omeškania.

Súd priznal navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania 9 % ročne z priznanej sumy od 22.12.2010 do zaplatenia, kedy bol zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne - základná úroková sadzba určená NBS 1 % + 8 percentuálnych bodov. Odporkyňa sa dostala do omeškania so zaplatením priznanej sumy najneskôr nasledujúci deň po splatnosti úveru, t.j. od 21.3.2009 a najneskôr deň po konečnej splatnosti úveru (20.12.2010), t.j. od 21.12.2010, ale navrhovateľ si uplatňoval tento úrok z omeškania až od 22.12.2010, preto súd nemohol priznať úrok z omeškania ultra petit. V prevyšujúcej časti, týkajúcej sa istiny s úrokom z omeškania súd návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. S prihliadnutím na to, že navrhovateľ mal len čiastočný úspech, a to z uplatňovanej sumy 3 218,15 eur, úroku vo výške 17,3 % ročne zo sumy 1 946,26 eur od 22.10.2010 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1 946,26 eur od 22.10.2010 do zaplatenia bol úspešný iba v istine vo výške 611,95 eur a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 611,95 eur od 22.12.2010 do zaplatenia. Navrhovateľ zobral svoj návrh späť v istine vo výške 400,69 eur, teda v tejto časti zaviniel zastavenie konania a odporca by mal nárok na náhradu trov konania v tejto časti podľa § 146 ods. 2 O.s.p. V prevyšujúcej časti, t.j. časti istiny vo výške 2 205,51 eur, v úroku vo výške 17,30 % ročne zo sumy 1 946,26 eur od 22.10.2010 do zaplatenia, ako aj v časti úroku z omeškania prevyšujúceho 9 % zo sumy 611,95 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, a teda v tejto časti bol neúspešný. Pre percentuálne vyhodnotenie pomernosti úspechu a neúspechu navrhovateľa vychádzal súd nielen z uplatnenej a priznanej istiny, ale aj z príslušenstva prepočítaného k momentu vyhlásenia rozhodnutia. Navrhovateľ bol teda úspešný v rozsahu 16,30 % a odporca v rozsahu 83,70 % (žalovaná istina 3 218,15 eur + úrok 17,3 % ročne zo sumy 1 946,26 eur od 22.12.2010 do 21.1.2014 kapitalizovaný vo výške 1 039,42 eur + úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1 946,26 eur od 22.12.2010 do 21.1.2014 kapitalizovaný vo výške 540,84 eur, t.j. spolu 4 798,41 eur, navrhovateľ bol úspešný v istine 611,95 eur + úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 611,95 eur od 22.12.2010 do 21.1.2014 kapitalizovaný vo výške 170,05 eur, t.j. úspech celkovo v časti 782 eur). Vzhľadom na pomer úspechu navrhovateľa 16,30 % ku 83,70 % úspechu odporcu, patrila by odporcovi náhrada trov konania vo výške 67,40 % z celkovo nárokovateľných trov konania. Keďže odporca si trovy konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne nevyplývajú, súd priznal náhradu trov konania iba vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, a to vo výške 173,73 eur a zaviazal navrhovateľa, aby ich nahradil vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet pr. zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Jozefa Kempa. Vedľajší účastník na strane odporcu si uplatnil trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia vo výške 257,76 eur za 2 úkony právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., a to za úkony príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2013) a písomné podanie na súd vo veci samej (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2013), s odmenou za jeden úkon vo výške 121,17 eur a 2 náhrady výdavkov (tzv. režijné paušály) podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., a to 1 x 7,61 eur a 1 x 7,81 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené predstavujú pomerne krátené trovy konania sumu 173,73 eur (67,40 % zo sumy 257,76 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.